

Kansainvälisyys on kaikkialla

Kansainvälisyys on kaikkialla, totesi Suomen tieteellisen kirjastoseuran puheenjohtaja Jarmo Saarti seuran syyskokouksessa viime vuonna. Täten, marraskuussa 2015, ryhmän jäsenten omasta esityksestä, seuran kansainvälinen työryhmä lopetti toimintansa, ainakin tältä erää. Miksi näin tapahtui?

Työryhmä oli vuosikymmenten ajan hyvin tärkeä: sen voimahahmot vaikuttivat siihen, että seuran työskentelystä tuli kansainvälistä ja he toivat kansainvälisiä vaikutteita koko suomalaiseen kirjastokenttään. He kirjoittivat, käänivät tekstejä, toimivat aktiivisesti erilaisissa kotimaisissa ja ulkomaisissa luottamustoimissa, matkustivat, tunsivat kollegoita ympäri maailmaa.

Yksi suomalaisten suuren työmäärän kohokohdista kirjastoalan kansainvälisissä järjestöissä oli Sinikka Sipilän presidenttikausi IFLA:ssa vuosina 2013-2015 ja sitä edeltänyt varapresidenttikausi.

Tämä kansainvälistyminen huipentui suuriin kansainvälisiin konferensseihin Suomessa, kuten IFLA:n WLIC-konferenssiin vuonna 2012 ja Liber-konferenssiin vuonna 2016.

Kun ansioituneet STKS:n kansainvälisen työryhmän jäsenet siirtyivät eläkkeelle tai muihin tehtäviin vuosina 2012–2013, ryhmän kokoonpano muuttui täysin.

Pikkuhiljaa huomasimme, ettemme olleet enää varmoja mikä kansainvälisen työryhmän tarkoitus nykypäivänä on. Toistuvasti törmäsimme siihen, ettemme tienneet miten erotella kansainvälisyys seuran muiden työryhmien toiminnasta. Teimme yhteistyötä muiden kanssa, mutta emme enää nähneet, mitä erillistä tarkoitusta kansainvälinen ryhmä palvelisi, kun kaikki seuran toiminta oli jo kansainvälistä.

Kun järjestimme ensimmäistä seminaariamme keväällä 2014, pidimme aihetta kiinnostavana ja puhujakaartiamme vaikuttavana. Moni kollega kirjastoalalla kertoi, että seminaari kiinnosti kovasti, mutta koska sen aihetta ei voinut suoraan liittää omaan työnkuvaan, esimerkiksi kaukopalveluun tai media- ja informaatiolukutaidon opetukseen, lupaa osallistua – sekä omassa mielessä että organisaatiolle perustellessa – oli vaikea saada. Seminaari oli pakko perua, sillä ilmoittautuneita oli alle kymmenen. Helmikuussa 2015 työryhmässä oli enää kaksi jäsentä, puheenjohtaja ja sihteeri, sillä muut osallistujat joutuivat luopumaan toiminnasta muiden kiireiden ja sitoumusten vuoksi.

Kollega kommentoi osuvasti: Onko kansainväliselle ryhmälle käynyt samoin kuin vanhoille tietotekniikkaryhmille; niitä piti

ennen olla aina erikseen, mutta nyt IT on kaikkialla, itsestään selvä osa arkea?

Kiitokset kansainvälisen työryhmän uranuurtajille ja muulle kirjastoväelle, seurassa ja sen ulkopuolella. Te teitte tämän mahdolliseksi, teitte erillisen, kansainvälisyyteen keskittyvän ryhmän tarpeettomaksi.

Kuten moni jo tietää, seuran historiasta kirjoitetaan kirjaa, jonka nimeksi tulee *Tieteelliset kirjastot rakentamassa itsenäistä ja kansainvälistä Suomea: Suomen tieteellisen kirjastoseuran historiaa 1970-2010*. Työryhmät ovat seuran sydän. Niistä ja muusta seuran historiasta saamme lukea historiateoksesta, joka toivottavasti valmistuu jo Suomen itsenäisyyden juhluvuoden 2017 aikana, mutta viimeistään vuonna 2018. Myös vuosi 2019 on juhluvuosi, sillä silloin STKS täyttää kunnioitettavat 90 vuotta.

Johanna Lahikainen

Onnea Päivikki! Puheenjohtaja Jarmo Saarti (vas.) hymyilee, kun Signumin pitkäaikainen päätoimittaja (kesk.) saa halauksen uudelta päätoimittajalta (oikealla). Seuran sihteeri Tuula Hurskainen (edessä vas.) ja kokouksen puheenjohtajana toiminut Pirjo Vatanen seuraavat.

Päivikki Karhulalle Tieteellisten seurain valtuuskunnan mitali

STKS:n syyskokouksessa 18.11.2016 Tieteiden talolla puheenjohtaja Jarmo Saarti luovutti Päivikki Karhulalle Tieteen juhlamitalin työstään seuran hyväksi. Saarti kiitti Karhulaa ansiokkaasta seuran lehden Signumin päätoimittajuudesta, jota Karhula hoiti peräti viidentoista vuoden ajan. Saarti kertoi ihailevansa Karhulan rohkeita, kirjasto- ja tietotalonkysymyksiin porautuvia pääkirjoituksia ja toivoi tämän jatkavan kirjoittamista Signumiin.